

“Tot UM treballa en la mateixa direcció”

Miquel Àngel Flaquer (Capdepera, 1962), de professió empresari turístic, és el nou president d'Unió Mallorca.

Vós heu estat elegit president d'UM estant imputat judicialment per l'assumpte de can Domenge. Com està el procés?

—Pel que a mi respecta, igual. Vaig anar a declarar quan em citaren i en vaig quedar content perquè vaig poder contestar tot el que em demanaren amb absoluta claredat. I des d'aquell dia no en sé res més. Això és el més incòmode de tot: portar un any i mig així no és agradable. La justícia hauria de ser més ràpida.

—Us veieu limitat o condicionat d'alguna manera en la vostra activitat política per aquesta imputació?

—Gens ni mica. Estic molt tranquil. És una imputació feta a causa d'una denúncia de l'empresa Núñez i Navarro, i sincerament estic absolutament convençut que no he fet res irregular i, per tant, des d'aquest punt de vista no em pot condicionar gens la meua activitat política. Però és cert que no és agradable. El tema va ser una decisió política del govern del Consell (durant el mandat anterior), quan decidírem treure a concurs can Domenge (terreny urbà propietat del Consell) per fer-hi el projecte (d'habitatges de luxe). Era una decisió política que, si de cas, havien de jutjar els ciutadans a

les urnes i ja ho feren, tornant a donar la seva confiança a UM.

—Teniu la sensació de persecució de la justícia i de la fiscalia cap a UM, tant pel vostre cas, com pel del senyor Miquel Nadal, com pel de Bartomeu Vicens, com pel cas de la investigació sobre les obres de la carretera de Manacor i tots els altres que afecten militants del partit? Us ho dic perquè, com sabeu, en alguna ocasió l'ex-president d'UM, Miquel Nadal, així ho va manifestar...

—No. No tinc cap sensació d'aquest tipus. La fiscalia, com els jutges, fan la seva feina com pertoca.

—Són molts casos de presumptes irregularitats o corrupció els que afecten UM.

—Durant el mandat anterior del Consell es feren moltes, però moltes coses a la institució. I per fer coses en política has de jugar fort. Perquè l'estructura

de l'administració és tan feixuga que et fa difícil fer coses si no t'hi poses fort. El més fàcil és no fer res. No era el cas d'UM al Consell: férem la carretera de Manacor, que està molt bé a pesar de la investigació, teníem un sistema de subvencions que funcionava i ara no funciona... Férem moltes coses. Que nosaltres actuàrem amb un sistema de decisió liberal i molt més àgil? Sí, però les coses arribaren a molts col·lectius i als ciutadans en general. Ara es deixen de fer coses i molts col·lectius es queixen perquè, per exemple, no els arriben els doblers promesos.

—**Defenseu, doncs, la gestió feta per UM al Consell a pesar de totes les investigacions judicials i de la fiscalia?**

—Per descomptat. Més li diré. Tal com s'estan posant les coses, cada cop serà més difícil gestionar les institucions. Ara, per exemple, s'està fent una llei d'administració pública l'esborrany de la qual fa por. Posa tants i tants de filtres per fer coses que al final l'administració serà difícil de dirigir. Si ja és un elefant, ara ho serà amb molt més greix i cada vegada serà més complicat fer-lo moure.

—**Voleu dir que l'administració hauria de tenir menys controls?**

—Ha de tenir controls, però s'ha de reservar uns marges per a la decisió política, per a l'agilitat, perquè, si no, acabarà que ningú no gosarà fer res. Tinc la impressió que a causa dels escàndols de corrupció s'estan posant tants de filtres que els funcionaris es posen d'esquena a la paret, als polítics els és cada cop més difícil actuar i al final seran els ciutadans els qui ho pagaran. Ho estem veient ara mateix: al Consell, un concurs per comprar un vehicle per als bombers ha quedat desert; cada cop hi ha més empreses que no volen saber res de fer feines per a l'administració, algun dia veurem una rebel·lió ciutadana, amb raó, contra aquesta monstruosa burocràcia.

—**Parlem del finançament autonòmic. Satisfà UM el pacte al qual s'ha arribat?**

—D'una banda, és una millora substancial del que teníem. D'una altra, però, les xifres no són clares al cent de cent. Hi ha coses que no ens quadren, com la famosa mitjana, perquè si la quantitat addicional és de 500 milions

MIQUEL PAÑERAS

“Estic absolutament convençut que no he fet res irregular [...] no em pot condicionar gens la meva activitat política”

no estarem a la mitjana. Però bé, esperem les explicacions concretes (que Francesc Antich va donar al Parlament el dia 28 de juliol, després que aquest setmanari entrevistés el president d'UM). A banda de xifres concretes, el sistema és el de la LOFCA (Llei Orgànica de Finançament de les Comunitats Autònomes) i aquest no és el nostre model. Nosaltres apostem pel concert econòmic. Reconeixem que les regles del joc, però, són les que són. Així que ens hi adaptem, reconeixem la feina feta pels dirigents socialistes balears per assolir coses de Madrid, valorem

positivament el que han aconseguit i esperem que es compleixi. Però el model es basa en el fet que depenem de la voluntat de Madrid. Són ells els qui tenen l'aixeta, per dir-ho així.

—**Passem al pacte de centreesquerra: hi esteu d'acord, tal com es va signar?**

—Sí. Va ser un error de l'executiva anterior fer veure que era dolent. És un acord que dona al partit presència a totes les institucions, tenim conselleres molt potents al Govern, tenim àrees potentíssimes a l'ajuntament de Palma i al Consell, tenim la presi-

dència del Parlament, tenim la gestió d'IB3... No es pot dir que sigui un mal pacte, en absolut ho és. Tot això ens dona una potencialitat enorme que pot ser no hem sabut aprofitar els darrers temps.

—Per què, aleshores, les reticències que manifestava Miquel Nadal?

—Supòs que, com que en Miquel tenia la il·lusió de ser batlle de Palma (i el partit l'obligà a votar el PSOE per mor del pacte), pensava que era un error polític renunciar-hi. Per a ell va ser difícil d'entendre. D'altra banda, el partit en va sortir beneficiat. S'havia de prendre una decisió i es va decidir el que es va decidir, i crec que va ser un bon pacte. La gent d'UM s'hi sent còmoda. S'ha acabat el discurs de la queixa. A partir d'ara tot UM treballa en la mateixa direcció, amb l'objectiu de créixer electoralment el 2011.

—La nova direcció d'UM canviarà algun conseller del Govern?

—No li ho puc dir. El meu desig és que no hi hagi canvis. Però ara mateix és prest per dir-ho. Tots els càrrecs públics compten amb el suport de la direcció i de tot el partit. Ho estan fent bé. Però durant l'agost ens reunirem amb tots, parlarem, i el setembre prendrem decisions, si és que cal prendre'n.

—Vós sou portaveu d'UM al Consell de Mallorca, on sovint critiqueu la presidenta Francina Armengol, del PSOE, quan hi ha debat de política general de la institució. Canviarà la vostra actitud ara que sou president d'UM?

—No. Armengol és una bona presidenta, molt diferent, això sí, de l'estil al qual nosaltres estàvem acostumats amb Maria Antònia Munar. Amb ella sóc lleial: si tinc alguna cosa a dir-li, li ho dic en privat i arreglem els problemes; sí que és cert que en ocasions especials, com el debat de política general del Consell, aprofit per dir en públic com ho fariem nosaltres si tinguéssim tot el govern (del Consell) i això sovint s'interpreta com una desmarcada, però no hi ha deslleialtat perquè les diferències les arreglem com pertoca.

—Parlem de la situació d'UM. Com valoreu el fet que fóssiu elegit amb manco suports que Miquel Nadal el 2007?

—No ho valor de cap manera. Quan s'elegí Nadal tothom estava d'acord a votar-lo. En canvi, al darrer congrés ja hi havia, abans de votar-me, un grup de militants que havien decidit autoexcloure's dels òrgans de govern del partit. Eren els Palma, del grup de Nadal.

—Us ho esperàveu?

—No. De cap manera. Va ser una sorpresa. I crec que no és bo per a UM.

—I ara, què passarà?

—No ho sé. He intentat amb ell (Nadal) que rectifiquin, que tots estiguem al govern interior, que tots remem en la mateixa direcció, però de moment no ha estat possible.

—Creieu que, com s'ha publicat, alguns fidels de Nadal estan recollint signatures per forçar un nou congrés extraordinari?

—Ho vaig llegir i em va sorprendre.

La veritat, us ho he de dir, és que ho desconec.

—Preveieu que l'agrupació de Palma sigui un problema?

—El que m'ha dit sempre Nadal és que vol fer feina per a tot el partit i assolir els millors resultats d'aquí a dos anys, en especial a Palma. I jo em crec el que em diu.

—Si els nadalistes no participen als òrgans de govern d'UM, a l'agrupació de Palma, que ells controlen, és previsible que no hi vulguin tenir els crítics a Nadal?

—Tothom ha de poder participar pertot, i ser-hi present. No perquè es tingui una majoria d'un seixanta i escaig val deixar fora el grup que té un trenta i busques. Això no és una forma d'actuar que m'agradi.

—Hi ha risc que hi hagi de fet dues UM, una de Palma i una altra de la resta?

—De risc, sempre n'hi ha. Però el que està clar és que ningú no pot anar en contra de la majoria del partit. Palma ha de funcionar amb la ideologia, forma de fer les coses i característiques pròpies de tot UM. No hi pot haver una "UM de Palma" autònoma: s'ha d'arreglar abans el problema.

—Vau dir que d'aquí a dos anys us retiràreu de la política. Ho manteniu?

—(Sospira, i llarg silenci) Sí, ho mantinc... però és que... m'han dit (somriu) que no ho digui.

—Els vostres companys?

—Sí, perquè diuen que no és bo per al partit.

—Però us retirareu?

—Jo tinc un horitzó per al meu compromís, dos anys. Però no deixaré el partit a la deriva. I ja sé perquè hi insisteix, vostè: per demanar-me si seré o no candidat...

—Sou conscient que si no sou el candidat número 1 a la llista electoral autonòmica la guerra interna es podria reactivar?

—Sí, sí, sí. És clar que sóc conscient d'aquest perill, i miri que li dic: si jo em present, també es podria reactivar. Però ja li ho he dit i li som franc: em diuen que no ho digui però no sé dir mentides: no entra dins els meus plans ser candidat.

Miquel Payeras